

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

382. An saltem Episcopus, aliúsve inferior Papâ, in cuius manibus
renunciatio conditionalis facta fuit, possit talem resignationem, conditione
illâ rejectâ, tanquam puram acceptare, & beneficium ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

2. Respondeo secundò : Sed nec alia resignations conditionata (intellige, exceptis iis, quæ sunt permutationis gratiâ) v.g. quibus resignans reservat sibi fructus vel pensionem ex beneficio resignato, vel expensas in obtentione aut lite circa beneficia factas &c. ab alio, quâm Papâ recipi possunt, eruntque simoniacæ, si ab alio quoquaque (etiam Legato Nuncio, ut addit Barbos, mox citandus) recipientur. Barbos. juris Ecclesiastici l. 3. c. 15. n. 45. citans præter Abb. & alios in c. ex parte, de off. delegat. Redoan. de simon. p. 2. c. 10. à n. 1. Covar. l. 1. variar. c. 5. nu. 3. Suar. de relig. to. 1. tr. 3. l. 4. de simon. c. 35. n. 22. Bonacini. de simon. q. 4. §. 14. à n. 2. Valent. to. 2. d. 6. q. 16. part. 3. Castrop. to. 3. tr. ult. p. 4. n. 2. Dian. p. 6. tr. 7. resol. 42. Et expressius idem Barbos. loc. cit. n. 49. citans insuper Filiuc. to. 3. tr. 45. c. 8. q. 10. n. 34. eò quod in hoc casu temporalis conditio in spiritualibus adiicitur, per quam conventio non sit gratuita, & aliquid contineat, quod rationem pretii habere videtur, & quod, ut addit Engels ad tit. de renunc. n. 10. talis resignatio in effectu sit permutatio beneficii pro parte fructuum & reddituum; fructus autem à beneficio separati, cum sint rest temporali, foret permutatio rei spiritualis pro temporali. Neque contrarium probari ait Barb. loc. cit. n. 50. ex c. nisi essent. de prab. ubi approbatur arbitrorum compositio sub ea forma & conditione celebrata, ut alter litigantium super beneficio liti cedat, & certam pecuniam ab altero singulis annis recipere; eò quod illa pecunia sine simonia dari possit; quia non ex conventione partium, sed ex arbitrorum providentia pro bono pacis id factum seu statutum, citas pro hoc dicti tentis intellectu Host. in cit. c. nisi essent. Abb. & Imol. ibid. & Beroum. an. 48. In hoc tamen casu, ut evitetur adhuc simonia, requiri ait loc. cit. Barbos. ut ab arbitrissim beneficium adjudicetur ei, qui canonicum titulum habet, vel talem ex actis appareat habere; aliter enim non solum committendam in justitiam, sed & simoniā, quia magis pro spirituali jure, quâm pro bono pacis pecunia data videretur. De cetero nihil obstat, quin Episcopus possit simpliter & pure resignanti pensionem ex causa constitutere. Barb. loc. cit. vel etiam, ut addit Engels, ipse resignans, ut securior sit, eam ob rem ante resignationem supplicare Episcopo.

3. Tameris igitur ex his rectè inferatur, non posse resignari coram Episcopo sub ea conditione, ut resignatum beneficium uniatur alicui loco seu Ecclesia, vel etiam conferatur tertia personæ. Garc. p. II. c. 3. n. 157. & 156. tradit tamen idem Garcias ibidem nu. 158. videri, posse aliquem consentire, ut suum beneficium uniatur certo loco, vel conferatur certa persona; eò quod talis non propriè & verè, sed tantum impropriè & fictè renunciet (quoniam, ut dictum alibi, is, qui patitur suum beneficium conferri, tacitè videatur resignare) & nullum hic pactum vel conditio interveniat, sed nudus consensus, qui simoniā non inducit.

4. De reliquo conditionalem resignationem coram Ordinario fieri, & ab eo admitti posse sub conditione, quæ de jure inest, & quamvis expressa non fuisset, tamen de jure subintelligeretur, cum communī tradit Tond. qq. benef. p. 3. c. 151. n. 8. ex Selv. p. 3. q. 20. n. 2. & 3. & nullatenus resignation sub tali conditione facta & recepta ab Ordinario.

nario simoniā continet. Azor. p. 2. l. 7. c. 27. q. 6. cum communī.

Quæstio 382. An saltrem Episcopus, alijsive inferior Papâ, in cuius manibus renunciatio conditionalis facta sit, possit talem resignationem conditione illâ rejecta, tanquam puram acceptare, & beneficium conferre?

Respondeo negatè. Garc. p. II. c. 3. n. 155. citans Rebuff. in pr. tit. de resign. condit. n. 7. Gutier. conf. 42. n. 8. Roffinian. &c. Barb. juris Ecclesi. l. 3. c. 15. nu. 46. Engels. tit. de renunc. nu. 9. citans Zoëstium. ad tit. de simon. num. 72. Pirh. ad tit. de renunc. n. 78. citans insuper Lessi. de iust. l. 2. c. 35. n. 12. contra Boërium. tr. de pot. leg. q. 2. Redoan. de simon. p. 2. c. 13. n. 9. Covar. l. 1. variar. c. 5. nu. 5. apud Barb. loc. cit. Actus enim sub conditione celebratus, conditione non expletâ nullum efficiunt operatur, & actus gestus cum qualitate, reiectâ qualitate, acceptari nequit, ut Barth. in l. Amelius. ff. de liber. legit. Felin. in c. cum inter. de re juri. dic. sed in forma specifica est implendum, juxta l. Mavius. l. qui haredi. ff. de condit. & demonstrat. adeoque actus non potest acceptari quod ad unam partem, & rejici quo ad alteram, sed debet totus admitti, aut totus rejici; quia si dividatur, omnino mutatur; in praesenti autem sit renunciatio non simpliciter, sed sub conditione per modum unius individui actus. Pirh. Barb. Engels. l. cit. Sed neque conditio illa haberi potest pro non adjecta; cum id nullo jure proberetur: nec potest Episcopus private renunciantem jure suo eo invito (utpote qui non vult, nisi dependenter ab illa conditione abdicare à se ius, & conferri beneficium) ne quidem in penam resignationis remere & illicite facta; cum nullo jure caveatur, ut sic renunciantur beneficium, præsertim ipso facto. Pirh. loc. cit. Sed neque ex eo, quod conditions turpes à matrimonio carnali repellantur, habeanturque pro non adjectis, sequitur repelli quoque à matrimonio spirituali, & rejectâ conditione tanquam turpi, & canonica institutione contraria, puram remanere renunciationem. Nam responderet Barb. loc. cit. n. 48. ac quiparationem, quam de matrimonio carnali ad spirituale facit Papa c. inter corporalitate transl. prab. non semper esse admittendam, præcipue in hoc casu, in quo jure speciali conditions turpes à matrimonio repelluntur. Addit, quod talis conditio ex se turpis non sit, cum admittatur à Papa, quin & ab Ordinario in resignatione permutationis gratiâ.

Quæstio 383. Quorum beneficiorum resignaciones, etiam puræ, non nisi coram Papafieri possint?

Respondeo primò: Cardinalatus, eò quod non nisi penes Papam sit facultas privandi Cardinalales. Paris. cit. q. II. n. 12. & ex eo Pirh. loc. cit. cum communī. Fierique debet haec resignation in consistorio; in eo enim ardua, quale quid est resignatione Cardinalatus, expediri debent, non secus ac privatio Cardinalatus sit in dicto Consistorio. Pirh. a. p. 14. tam talis resignationis quam, privationis facta in Consistorio referens exempla.

2. Secundò Patriarchatus, Primatus, Archiepiscopatus, Episcopatus. Paris. cit. q. II. n. 17. c. 1. tatis plurimi, juxta. l. de transl. Episc. & c. m. 17. 10. 10.